ఫిల్మ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్

ప్రకాశం అసలూరు పాలకొల్లు దగ్గర ఓ పల్లెటూరు. ప్రకాశం చిన్నప్పుడే ఇంట్లోంచి పారిపోయి మద్రాస్ చేరాడు. అతని చదువు కూడా అంతంత మాత్రమే. పదోతరగతి కూడా పాస్ కాలేదు. శివకాశీ టపాకాయలకు ఎంత ప్రసిద్ధో పాలకొల్లు సినిమావాళ్ళకు అంత ప్రసిద్ధి.

అతను మద్రాస్ నుంచి తన ఊరు వచ్చినప్పుడల్లా ఒక్కో కథ చెప్పేవాడు. ఓసారి సంక్రాంతికి వచ్చినప్పుడు ఏం చేస్తున్నావురా అని స్నేహితులు, బంధువులూ అడిగితే "సిల్క్‌స్మిత ఇంట్లో" పని చేస్తున్నాను అని కోసేవాడు. మరోసారి శివరాత్రికి వచ్చినప్పుడు జయమాలినికి మేకప్ మాన్‌గా పని చేస్తున్నాననేవాడు. మరోసారి పబ్లిసిటీ ఆర్టిస్ట్ ఈశ్వర్ దగ్గర అసిస్టెంట్‌నని చెప్పేవాడు. ఇంకోసారి ఎడిటింగ్ నేర్చుకుంటున్నాననేవాడు. ఊళ్ళో ఎవరైనా సరే సినిమాల్లో చేరాలని అనుకుంటే వాళ్ళందరినీ హీరోల్ని చేసేస్తాను అనేవాడు.

ప్రకాశం ఆ ఊరు వదిలి పదేళ్ళైనా అతను మద్రాస్‌లో ఏం చేస్తున్నాడో ఎవరికీ తెలీదు. కానీ అతను చేసేది ఒక ఔట్‌డోర్ యూనిట్‌లో లైట్ బోయ్.

ఇంతలో రాయితీలు పుణ్యమా అని తెలుగు సినీ పరిశ్రమ హైదరాబాద్ వచ్చేసరికి అతనికి గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్టయింది. ఇన్నాళ్ళూ పరిశ్రమ ఎక్కడో అరవ దేశంలో ఉంది కాబట్టి తను ఏం చెప్పినా అందరూ నమ్మేవారు.

కానీ ఇప్పుడు అది కాస్తా తెలుగు రాజధానికి చేరటంలో ఇంక ఈ లైట్ బోయ్ ఉద్యోగానికి స్వస్తి చెప్పి హైదరాబాద్‌లో ఏదో ఒక కొత్త అవతారం ఎత్తాలనుకుని— హైదరాబాద్ రాగానే చాలామంది లాగే తనూ ఒక ఫిల్మ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ పెట్టడానికి ప్లాన్ వేశాడు.

మరో నలుగురు సినిమా పిచ్చోళ్ళని పట్టుకుని ఊరు చివర కొత్తగా వెలసిన ఒక కాలనీలో అద్దె తక్కువలో ఒక ఇండిపెండెంట్ హౌస్ తీసుకుని ఆ రోజే న్యూస్ పేపర్‌కి ఎడ్వర్టైజ్‌మెంట్ రిలీజ్ చేశాడు.

కొత్తగా సినీ తారలు కావాలనుకొనే వారికి సదవకాశం—

మా ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో చేరి మీరు కూడా చిరంజీవి విజయశాంతి మాదిరి గొప్ప సినిమా నటులుగా ఎదగండి.

మొత్తం కోర్సు సమయం ఆరు నెలలు.

ఆడవారికి హాస్టల్ వసతి గలదు. ఫీజులు కూడా మగవారి కంటే చాలా తక్కువ.

మా సంస్థలో చేరేవారికి ఇచ్చే శిక్షణ ఒక్క నటనలోనే గాక కరాటే, కూచిపూడి భరత నాట్యం, స్విమ్మింగ్ మొదలగు వాటిలో కూడా శిక్షణ ఇస్తాం. వారానికి ఒకమారు పేరున్న నటీ నటులను ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కు పిలిచి వారితో కూడా శిక్షణ ఇప్పిస్తాం.

ఫిటింగ్ మాస్టర్స్

ప్రాస్పెక్టస్ కొరకు ఏభై రూపాయలు ఎం.వో. చేయండి.

ఇట్లు భవదీయుడు— ప్రకాశం.

చైర్మన్ మరియు ప్రిన్సిపాల్, ప్రకాశం ఫిల్మ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ అని ప్రకటన వదిలాడు.

ఆ తరువాత మద్రాస్‌లో గ్రూప్ డాన్స్ చేసే ఒకమ్మాయిని (జూ. ఆర్టిస్టు) తీసుకొచ్చి డాన్స్ సెక్షన్ ఇన్‌ఛార్జిగా వేశాడు.

ఓ మూడు రోజుల పాటు కరాటే నేర్చుకోనటానికి వెళ్ళి ఆ తరువాత కాలు బెణికిందని ఇంక నేర్చుకోవడం మానేసి ఇంట్లో కూర్చున్న ఓ అప్పారావుని కరాటే క్లాస్‌కి ఇన్‌ఛార్జిగా వేశాడు.

ఊరంతా తిరిగి తిరిగి రేపోమాపో చచ్చేలా వున్న బక్కచిక్కిన ఓ కుంటి గుర్రాన్ని ఓ ఐదొందల రూపాయలకు కొనుక్కొచ్చి దాన్ని ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆవరణలో కట్టేశాడు, చేరాలని వచ్చే విద్యార్థులకు గుర్రపుస్వారీ కూడా నేర్పుతారని తెలియడానికి.

మొత్తానికి ఎలాగైతేనే అన్నీ రెడీ చేసుకుని ప్రారంభోత్సవం తేదీ కూడా నిర్ణయించుకుని స్క్రీన్ ప్రింటింగ్‌లో ఇన్విటేషన్స్ అచ్చేసి ఓ వందకార్డులు తనకు తెలుసున్న ఊళ్ళోని ప్రముఖులందరినీ పిలిచాడు. ఆ తరువాత మిగతా వెయ్యి కార్డులు చెల్లక పోయేసరికి ఏం చేయాలో అర్థంగాక జూబిలీ హిల్స్ చెక్‌పోస్ట్ దగ్గర చక్రాల కుర్చీ వేసుక్కూర్చుని దారంట వచ్చేపోయేవాళ్ళని ఆపి మరీ పంచి పెట్టాడు ఓ మూడు రోజుల పాటు.

ఏమైతేనే అనుకున్నట్టుగానే ఓపెనింగ్ జరిగింది. ఆ సమయానికి ఊళ్లో వున్న చిన్నచితక ఒకరిద్దరు అవకాశాల్లేక ఖాళీగావున్న డైరెక్టర్లు, డబ్బుల్లైపోయి డమ్మీలుగా మిగిలిన ఓ ఇద్దరు ప్రొడ్యూసర్లు, తెలుగు తిలకం వారపత్రిక ఎడిటర్ పీతాంబరం మొదలగు వారు విచ్చేశారు.

పీతాంబరం తను మాట్లాడుతూ సినీ పరిశ్రమపై తనకు గల అభిమానాన్ని చాటి చెప్పి, అసలు ట్యాంక్ బండ్‌మీద ఇప్పుడున్న విగ్రహాలకు బదులు, జ్యోతిలక్ష్మి, జయమాలినీ, సిల్క్‌స్మిత విగ్రహాలను గానీ పెట్టుంటే హైదరాబాద్ వచ్చే టూరిస్ట్‌లు సంఖ్య పెరిగి రాష్ట్రానికి బోలెడు ఆదాయం వచ్చేదని, తాను కూడా వారానికి ఒకమారు ఆడ స్టూడెంట్లకు నటించడంలో శిక్షణ ఇస్తాననీ మరీ వక్కాణించి చెప్పాడు. మరో నలుగురు మాజీ మంత్రులూ, ఈ మాదిరి పనికిమాలిన వాళ్లకు బాటు ఆ కాలనీ వాళ్లు కూడా ఓపెనింగ్ రోజు వచ్చి శుభ్రంగా తినిపోయారు.

ఇన్‌స్టిట్యూట్ ప్రారంభించి పదిరోజులైనా ప్రాస్పెక్టస్ కొరకు ఒక్క అప్లికేషన్ గానీ, ఒక్క ఎం.వో.గానీ రాకపోయేసరికి ప్రకాశం గుండెలు లబదిబా కొట్టుకున్నాయి.

ఇక ఓ రోజున వుండబట్టలేక అన్నపూర్ణా స్టూడియో గేటు దగ్గర కాపుకాసి వచ్చేపోయే జూనియర్ ఆర్టిస్టులను బ్రతిమాలసాగాడు. తన ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో చేరమని, కావాలంటే ఫీజులు రాయితీలు ఇస్తాననీను. అయినా ఎవడొస్తాడు గనక.

మాకిక్కడ గుంపులో వేషం కడితేనే రోజుకు మాటయాభై రూపాయలిచ్చి భోజనం టిఫిన్ కూడా పెడ్తాంటే, నీ దగ్గరేంటయ్యా మేం నేర్చుకునేది, మాకు డబ్బూ, టైమూ రెండు

కథ, కార్టూన్లు: వాణీ సుబ్రహ్మణ్యం

వేస్టు అని తప్పించుకున్నారు.

ఊళ్లో ఈ బాపతు ఫిల్మ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లు ఎక్కువైపోయేసరికి ప్రజలకు వీటి మీద నమ్మకం పోయింది.

ఓ నెలరోజుల పాటు ఎదురు చూడగా చూడగా ఒక అమ్మాయొచ్చింది, నటనలో శిక్షణ ఇప్పించమని, పోస్టర్‌లో చేరాలనుకుంటున్ననీను, ప్రస్తుతానికి తన దగ్గర డబ్బులు లేవనీ, సినిమాల్లో అవకాశాలు రాగానే తన ఋణం తీర్చుకుంటానని బ్రతిమాలుకుంది.

ప్రకాశం జారిపడి మొదట్లో చేర్చుకుందామనుకున్నాడు. కానీ ఆ వచ్చిన ఆవిడ పొట్టకేసి చూశాడు, కొంచెం ఎత్తుగా ఉన్నట్లు అనుమానమొచ్చి, ఏ ఊరు ఏమిటీ అని అడిగితే తనది కూడా పాలకొల్లేనని ఎవరో పెళ్లిచేసుకుంటానని ఈ ఊరు తీసుకొచ్చి కడుపుచేసి పదిరోజులు క్రితం కనబడకుండా పారిపోయాడని చెప్పింది.

ఆ సమాధానం విన్న ప్రకాశం గుండె ఒక్కసారి గుభిల్లుమని ఆగి కొట్టుకోగా,

చూడమ్మా అసలే చేరాల్లేక నేను ఛస్తున్నా, నిన్నుగానీ నా దగ్గర విద్యార్థినిగా చేర్చుకుంటే;

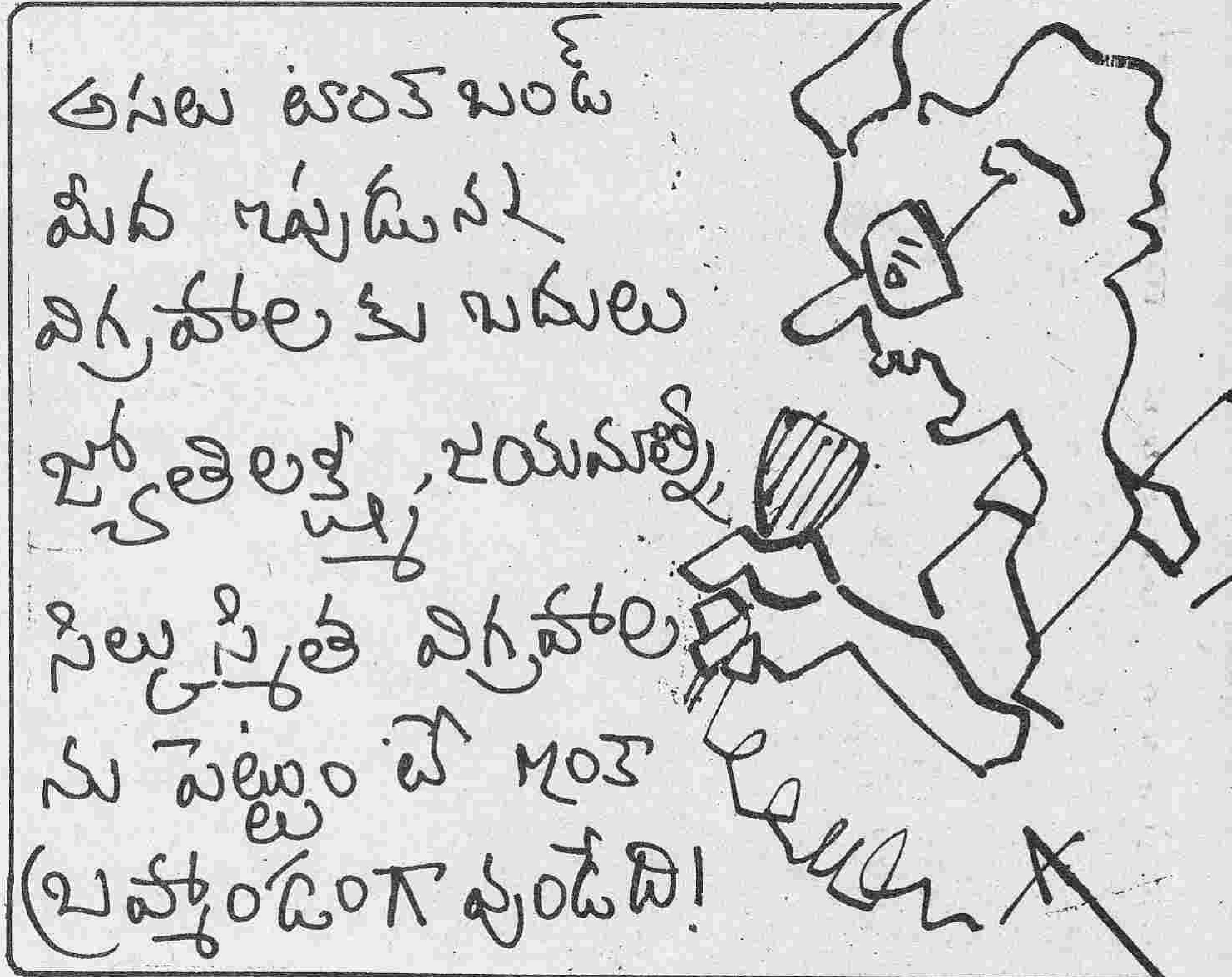

నీ ఈ కడుపు రావటానికి కారణం నేనే ననుకుని పబ్లిక్ నన్ను తంతారు. ఇంద ఈ వంద తీసుకొని మీ ఊరెళ్ళు అని పంపేశాడు.

మరో నాల్రోజులకు ప్రకాశం ఫిల్మ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కు ఓ పదేళ్ళమ్మాయొచ్చింది; హీరోయిన్‌గా ట్రైనింగ్ ఇప్పించమని.

ఆ పిల్లకేసి ఎగాదిగా చూసిన పీతాంబరం; ఇప్పుడు నీది ఎటూగాని వయసు "పెద్దమనిషయ్యాక" కనపడమని ఆ పిల్లని పంపేశాడు. ఈ విధంగా ఒకటే అరా పనికిమాలిన కేసులు వచ్చాయి గానీ మనోడికి డబ్బులొచ్చే కేసు ఒకటీ తగలకపోయేసరికి విసుగొచ్చింది.

ఓ పక్క ఇంటి అద్దె కట్టడం కూడా కష్టం అయ్యేసరికి ఆ ఇల్లు ఖాళీ చేద్దామనుకున్నాడు. కానీ బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్ల సలహామేరకు ఆర్నెల్లు పూర్తయ్యింది కాబట్టే ఎవరైనా కొంతమంది విద్యార్థులకు కోర్సు పూర్తయ్యింది అని చెప్పి, మరల తిరిగి అన్నపూర్ణ స్టూడియో దగ్గరకు పోయి ఓ ఇరవై మంది జూనియర్ ఆర్టిస్టులను పిలిచి తలా వంద రూపాయలూ ఇచ్చి సాయంత్రం ఫంక్షన్‌కు వచ్చి తనిచ్చే సర్టిఫికెట్లు తీసుకోమన్నాడు.

ఆ విధంగా మరో ఇరవై వేలు ఖర్చుపెట్టి మొదటి విడత విద్యార్థులకు కోర్సు పూర్తయినట్లుగా సర్టిఫికేట్లు పంచిపెట్టి పెద్ద ఫంక్షన్ వేసి పేపర్లో వేయించాడు.

అయినా కూడా కొత్త విద్యార్థులు ఎవరూ చేరకపోయేసరికి ఆ ఇల్లు ఖాళీచేసి, బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్స్ సలహా మేరకు మరో ఇంట్లో జూనియర్ ఆర్టిస్టుల సప్లయి కంపెనీ పెట్టాడు.

:: ::